

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616010297
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8616010297.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.11.2021 v trestnej veci proti obžalovanému Z. H. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 137/ 2016 zo dňa 29. 6. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. H.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného Z. H. vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa, najneskôr od mesiaca december 2014, na území okresov Svidník a Stropkov, si neoprávnene od iných osôb zadovážoval omamné a psychotropné látky, najmä rastliny konope /Cannabis/, ktoré sú podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látok a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do 1. skupiny omamných látok obsahujúce účinnú látku tetrahydrokanabinol /THC/, ktoré následne prechovával na presne nezistených miestach v Stropkove a Svidníku, predovšetkým v mieste trvalého bydliska, ako aj inde, ktoré ďalej pravidelne predával na základe predchádzajúcej dohody za cenu 10,- eur za gram, predovšetkým C. W., u ktorého bola zaistená takto kúpená látka dňa 13.06.2015 a to plastová uzatvorená nádobka s červeným vrchnákom s obsahom vysušeného vrcholku rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,72 g s priemerným 14,6 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej bolo možné pripraviť od 4 do 7 obvykle jednorazových dávok drogy, ďalej vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 74 mg s priemerným 17,7 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, ako aj vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 1,57 g s priemerným 7,0 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť od 4 do 11 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom takto predával uvedené látky aj T. M., naposledy dňa 13.06.2015 v čase okolo 20.30 hod. v Stropkove pri obchodnom dome Tesco za sumu 20,- eur dve papierové skladačky, ktoré obsahovali vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) - jedna o celkovej hmotnosti 0,75 g s priemerným 17,8 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť od 5 do 8 obvykle jednorazových dávok drogy a druhá o celkovej hmotnosti 0,73 g s priemerným 15,1 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť od 4 do 7 obvykle jednorazových dávok drogy,

Za to mu súd podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami - spoluobvinenými a to T. M. a C. W..

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré aj dodatočne prostredníctvom zvoleného obhajcu písomne odôvodnil. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku a podstatných dôvodov ktoré mali viesť okresný súd k záveru o riadne zistenom skutkovom stave pre právne posúdenie konania obžalovaného so záverom o vine a treste prezentovanom v odvolaní nabornutom rozsudku uviedol, že obžalovaný sa domnieva, že prvostupňový súd pri úvahe o vine a treste vyvodil zo skutkového stavu nesprávny záver. Súd nesprávne zhodnotil vykonané dokazovanie. V prvom rade svedok C. W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa spoznal asi pred piatimi rokmi v bare Balkán, kde si od neho kúpil gram marihuany za 10,-eur. Tvrdenie svedka C. W. nebolo ničím preukázané, nikto iný jeho výpoveď nepotvrdil. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 13.3.2020 na otázku obhajcu, s kým bol v bare, kde prvýkrát spoznal obžalovaného uviedol, že tam bol sám. Vo výpovedi svedka v prípravnom konaní zo dňa 25.1.2016 svedok uviedol „Pri tom ako som sa s H. zoznámil bol so mnou Z. S., za H. som bol sám.“ Už počas otázky za akých okolností sa s obžalovaným svedok stretol, vznikajú vážne rozpory. Svedok uviedol, že obžalovaného oslovil v bare Balkán z dôvodu, že videl, že niečo fajčia. V priebehu trestného konania bolo preukázané, že obžalovaný nie je konzumentom omamných a psychotropných látok, z toho dôvodu je nejasné, prečo mal svedok W. osloviť práve osobu, ktorá drogy neužíva. Taktiež nebolo preukázané, že v prípade ak sa v uvedenom čase v bare Balkán stretli, že mu obžalovaný predal marihuanu. Tvrdenie svedka, že obžalovaný predával marihuanu T. M., resp. že za obžalovaným chodil svedok s T. M. spoločne, za účelom kúpy marihuany, nebolo ničím preukázané, opätovne sa jedná len výlučne o výpoveď svedka C. W.. T. M. nikdy nepotvrdil, že od obžalovaného kúpil aspoň raz marihuanu, prípadne inú drogu. K tvrdeniam svedka C. W., že si od obžalovaného kupoval marihuanu 1-2 krát do týždňa, v jednom prípade si mal kúpiť až 7 gramov za sumu 70,- eur, neboli ničím podložené a znova sa jedná výlučne o výpoveď jedného svedka, bez ďalších dôkazov, ktoré by potvrdili pravosť jeho výpovede. Ani v jednom prípade nebolo iným dôkazom potvrdené aby obžalovaný predal C. W. aspoň 1 gram marihuany, prípadne inej omamnej a psychotropnej látky. Svedok Ing. H. G. popísal udalosti, ktoré predchádzali jeho zadržaniu zo dňa 13.6.2015, kedy sa toho dňa spoločne s T. M. zastavili v Stropkove pri Tescu, kde sa niekoľko sekúnd mali rozprávať so známymi, následne nasadli do auta a cestou do Svidníka ich zastavila zásahová jednotka a oni boli zadržaní. Podľa tvrdenia svedka, ich cesta do Stropkova nemala žiaden účel. K obžalovanému sa vyjadril, že ho nepozná a nikdy sa s ním nevidel. V prípade ak by obžalovaný mal predat' T. M. toho dňa marihuanu, svedok Ing. H. G., by prinajmenšom musel poznať obžalovaného, resp. ak T. M. mal kúpiť marihuanu v predmetný čas pred Tescom, určite by minimálne svedkovi G. povedal od koho ju kúpil. Svedok Z. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného nepozná, prvýkrát ho registroval, až keď mu ho ukázala kamarátka a až následne zistil, že sa volá H.. Tak isto vypovedal, že nevie kedy sa C. W. s obžalovaným zoznámili. Z výpovede svedka Z. S. badať významný rozpor vo výpovedi C. W., ktorý dňa 25.1.2016 uviedol, že Z. S. bol s ním v bare Balkán, keď sa zoznámil s obžalovaným. Svedok Džavoronok v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní vypovedal, že so svedkom W. chodili len do Chill baru, bar Balkán nespomenul ani raz. K výpovedi svedka I. N. sa nie je potrebné vyjadrovať, nakoľko tu nie je žiadna spojitosť medzi jeho osobou a osobou obžalovaného, najmä z dôvodu, že obžalovaného vôbec nepozná a nevie o koho sa jedná. Zápisnica o prehliadke iných priestorov vykonanej u T. M. dňa 13.6.2015 nemá žiadnu spojitosť s obžalovaným a preto nie je významná pre účely tohto trestného konania. Zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody C. W. opätovne nesúvisí s trestným konaním obžalovaného a nemá to žiadnu spojitosť s osobou obžalovaného. Písomná správa národnej protidrogovej agentúry prezídia Policajného sporu, o zistení hodnoty zaistených omamných a psychotropných látok od C. W. a T. M. nemá znovu spojitosť s osobou obžalovaného. Nikde nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že uvedenú omamnú látku Cannabis

mali tieto osoby od obžalovaného. Obžalovaný namieta použitie výsledkov informačno - technických prostriedkov v inej trestnej veci ako dôkazu v tomto konaní. Obžalovaný namieta nezákonnosť tohto dôkazu z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na použitie záznamu ako dôkazu v tomto trestnom konaní. Tento dôkaz bol použitý v rozpore so zásadou kontradiktórnosti. Prečítanie prepisu zo sledovania bez toho, aby boli vypočutí „operatívci“ je v rozpore s kontradiktórnosťou konania. Prepis záznamu je vyslovene jednostranne subjektívne vyhotovená listina, ktorú bez toho aby boli doložení operatívci, ktorí sledovanie vykonávali, v žiadnom prípade nemôže byť v tomto konaní použitá ako dôkaz. Obžalovaný namieta nezákonnosť tohto dôkazu z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na použitie záznamu ako dôkazu v tomto trestnom konaní. V zmysle § 115 ods. 7 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1. K otázke použiteľnosti záznamu ako dôkazu v trestnom konaní v zmysle uvedeného ustanovenia zaujal Najvyšší súd SR jednoznačné stanovisko, ktoré sa týkalo použiteľnosti záznamu v inej trestnej veci pri tej istej osobe, avšak dotkol sa aj použitia záznamu zo sledovania v inej trestnej veci pri inej osobe. „Podľa názoru najvyššieho súdu správny výklad ustanovenia §115 ods. 7 Tr. por. Je taký, že zákon na použitie záznamu ako dôkazu (presnejšie informácií takto získaných) v inej veci, ako je tá,....poukázať na tú skutočnosť, že vychádzajúc z tých záverov by malo o. i. platiť, že informácie získané na základe legálne vykonávaného odpočúvania a preukazujúce podozrenie z inej trestnej činnosti, o ktorej doposiaľ nebola „vedomosť“ (nie je teda vedené trestné konanie v danej veci), sú použiteľné mimoprocesne (operatívne), resp. ako informačný podklad pre následný procesný postup s jeho už aj dôkaznou relevanciou. To znamená, že by teda na ich základe vlastne bolo možné, či presnejšie povedané potrebné žiadať o vydanie „ďalšieho“ (druhého) príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky. Takýto postup sa však javí ako nelogický, keď vo väčšine prípadov by išlo celkom nepochybne o zbytočnú duplicitu (vydanie príkazu na odpočúvanie toho istého, už monitorovaného čísla). Iná je samozrejme situácia, ak by „vystala potreba“ monitorovať aj iné účastnícke telefónne stanice, čomu by vydanie príkazu muselo predchádzať.“ (Uznesenie NSSR zo dňa 18.2.2020 sp. zn. 1TdoV/8/2019). Orgány činné v trestnom konaní monitorovali číslo T. M., ktorý preukázateľne volal na číslo, ktoré je registrované na obžalovaného, avšak nebola vykonaná hlasová vzorka alebo znalecký posudok, že osoba, ktorá telefonuje so sledovanými, alebo odpočúvanými osobami je Z. H.. Nakonkoľko, monitorované číslo volalo na inú účastnícku telefónnu stanicu, bez toho aby bol vydaný nový príkaz na monitorovanie daného účastníckeho čísla, nemôže byť tento záznam použitý v tomto konaní ako dôkaz. Zo znaleckého posudku MUDr. Kornélie Fabíšikovej je zrejmé, že obžalovaný nie je závislý na omamných a psychotropných látkach, ani uňho nebolo zistené požitie uvedených látok v kritickej dobe, kedy sa mal spáchať skutok. Zo znaleckého posudku PhDr. Antónie Solárovej, PhD., je výsledkom priaznivá prognóza vývoja, najmä s ohľadom na jeho bezúhonnosť, rodinnému zázemiu, intelektovej úrovni a žiadnej závislosti na psychoaktívnych látkach. S názorom súdu „ Na základe takto vykonaných dôkazov, hodnotiac ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal, má znaky trestného činu a že tento skutok spáchal obžalovaný“ nemožno súhlasiť. S výnimkou výpovede svedka C. W., ktorá ma veľa „dier“, a samotná dôveryhodnosť tohto svedka je na mizivej úrovni, žiadne dôkazy nesvedčia v neprospech obžalovaného, práve naopak väčšina dôkazov ukazuje smerom, že obžalovaný je nevinný. „Obžalovaný je zo spáchania skutku, tak ako je vymedzený v skutkovej vete rozsudku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka C. W., ktorý popisoval kedy a akým spôsobom sa s obžalovaným zoznámil a ako spolu komunikovali a stretávali sa ohľadom kúpy a predaja marihuany. “ Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania skutku výlučne na základe výpovede svedka C. W., ktorý ohľadom toho kedy a akým spôsobom sa zoznámil s obžalovaným si rozporuje a jeho výpoveď sa nedá overiť, práve naopak na základe iných svedeckých výpovedí, najmä T. M. je zrejmé, že tvrdenia C. W. sú vzdialené od skutočného stavu. „Na základe tejto výpovede bolo potom ustálené obdobie páchania skutku najneskôr od mesiaca december 2014 až do zadržania tak C. W. ako aj T. M. dňa 13.6.2015. W. opakovane vypovedal, že sa s obžalovaným spoznal asi pol roka pred tým ako bol dňa 13.6.2015 zadržaný, čo zodpovedá mesiacu december 2014. “ Súd znova vychádza výlučne z výpovede svedka C. W., bez toho aby jeho výpoveď bola verifikovaná iným dôkazom (výsluch iného svedka, znalecký posudok, záznam zo sledovania, prepisy hovorov,...). Nič nenasvedčuje tomu, že by sa obžalovaný spoznal s C. W. už v decembri 2014, neexistujú o tom žiadne iné priame alebo nepriame dôkazy a preto nie je jasné, z akého dôvodu sa prvostupňový súd uspokojil výlučne s výpoveďou C. W.. Súd v tomto odseku opätovne tvrdí, že nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovede C. W., z dôvodu „...pretože svedok vypovedal v podstatných bodoch totožne, výpoveď svedka totožná nebola - mylil sa vo viacerých faktoch, najmä miestom a spôsobom spoznania s obžalovaným. Tvrdenie, že T. M.

spoločne s ním chodil kupovať marihuanu za obžalovaným nebolo taktiež preukázané a súd vychádza len z výpovede svedka W.. „svedok W. vypovedal po zákonom poučení o následkoch krivej výpovede a na súde vypovedal pod prísahou. Napokon sám obhajca v záverečnej reči uviedol, že nimi podané trestné oznámenie na C. W. pre krivú výpoveď bolo orgánmi činnými v trestnom konaní vyhodnotené ako nedôvodné.“ Predmetné trestné oznámenie bolo odmietnuté, avšak nie preto, že by bolo nedôvodné ale z dôvodu, že bolo predčasné. „Konanie v danej veci ešte nebolo doposiaľ právoplatne ukončené a preto podanie tohto trestného oznámenia v danom štádiu konania bolo predčasné.“ Najmä z dôvodu, že svedok C. W. bol poučený o následkoch krivej výpovede a na súde vypovedal pod prísahou, už nenechal svoju výpoveď, nakoľko ak by sa odklonil od svojej (aj keď nepravdivej) výpovede v prípravnom konaní, mohol by byť stíhaný. Ďalším klamlivým vyjadrením zo strany svedka je aj čas kedy sa spoznal s obžalovaným, je zrejme, že to nebol december 2014 ale až apríl - máj 2015, kedy sa prvýkrát stretli pri jednej „oslave“ na byte u kamaráta obžalovaného D. H., čo súd vôbec vo svojom odôvodnení nevzal do úvahy ale paradoxne poukazuje na odmietnutie trestného oznámenia, aj to nesprávne, nakoľko ako je vyššie uvedené nebolo to z nedôvodnosti trestného oznámenia, ale z dôvodu predčasnosti. Napriek tomu, že sa dňa 13.3.2020 k tejto otázke obžalovaný vyjadril, súd sa z nepreskúmateľných dôvodov touto (veľmi dôležitou) skutočnosťou pre trestné konanie vôbec nezaoberal. Prvostupňový súd si predaj marihuany T. M. odôvodnil tým, že „...dňa 11.6.2015 M. žiada obžalovaného o pomoc, dňa 12.6.2015 o 12.45 hod. prišiel M. za obžalovaným do práce a v hovore dňa 13.06.2015 o 20:23 hod. sa M., ktorý už bol na ceste do Stropkova s obžalovaným dohaduje na tom, že sa stretnú v Stropkove pri Tescu na parkovisku, pričom do polhodiny po tomto stretnutí bol M. zadržaný príslušníkmi PZ a boli u neho zaistené dve papierové skladačky....“ Konajúci súd si predaj marihuany odôvodnil výlučne podľa svojho subjektívneho názoru na základe toho, že T. M. volal na telefónne číslo, ktoré je registrované na osobu obžalovaného a tým, že sa údajne mali stretnúť 13.6.2015 o 20:23 hod. pri Tescu. „Uvedený priebeh skutkového deja potvrdzuje aj správa zo sledovania.... najmä pokiaľ ide o časové súvislosti v porovnaní s časom, kedy prebiehal telefonický hovor medzi M. a obžalovaným a taktiež zápisnica o prehliadke osobného motorového vozidla zadržaného T. M.“ Prvostupňový súd svoje odôvodnenie rozsudku opiera o nezákonný dôkaz prepisu záznamu zo sledovania a nezákonný dôkaz prepisu hovorov. Správa zo sledovania nemôže podporovať vyššie uvedené, a to najmä z dôvodu, že „operatívci“ nikde neuviedli, že by T. M. mal kúpiť od obžalovaného marihuanu, resp. nepotvrdili ani len to, že by sa s obžalovaným T. M. stretol. „Aj keď svedok Ing. H. G., ktorý bol dňa 13.6.2015 zadržaný spolu s M. a ktorý s ním bol aj v Stropkove pri Tescu, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevie čo bolo účelom ich cesty do Stropkova a že tam nešli za účelom zabezpečenia marihuany, súd tejto výpovedi neuveril.“ V tejto časti možno badať dvojaké hodnotenie dôkazov, kde na jednej strane súd založí odôvodnenie odsúdenia Z. H. výlučne na výpovedi C. W., ktorú si ustáli ako hodnovernú, na druhej strane výpoveď Ing. G., ktorý ako bezúhonná, vysokoškolsky vzdelaná osoba, ktorý bol taktiež poučený o následkoch krivej výpovede, ktorý nemá žiadny záujem na výsledku tohto konania a ani mu nebolo vznesené žiadne obvinenie, má vypovedať účelovo a súd neuverí jeho výpovedi. Ing. G. nepozná obžalovaného ani sa s ním nikdy nestretol“. Pri odstraňovaní rozporov výpovede svedka Ing. G. opäť vidno „dvojaký meter“ prvostupňového súdu, kde súd neuverí svedkovi Ing. G., ktorý nemá žiaden vzťah k osobe obžalovaného, a pri odstránení rozporov pri výpovedi svedka C. W., ktorý odstránil rozpory tým, že trval na svojej pôvodnej výpovedi, tomu už súd bez ostychu plne dôveruje a stotožňuje sa s jeho výpoveďou. K časti ohľadom posudku MUDr. Fabíškovej sa obžalovaný nevyjadruje. Súd na základe vykonaného dokazovania vypustil konštatovanie, že obžalovaný aj sám užíva omamné a psychotropné látky, pretože to nebolo preukázané, naopak zo znaleckého dokazovania je zrejme, že obžalovaný nie je závislý a v čase údajného spáchania skutku nebol pod vplyvom omamných látok, jedine svedok C. W. sa vo svojej výpovedi zmieňuje, že obžalovaného prvýkrát oslovil preto, lebo videl, že v jeho partii fajčia marihuanu. „Týmto sa znova preukazuje, že svedok C. W. neuvádza pravdivé skutočnosti. V zmysle vykonaného znaleckého dokazovania je zrejme, že obžalovaný nie je konzumentom omamných a psychotropných látok. V prípade ak sa mali stretnúť W. s obžalovaným v decembri 2014, nie je jasné prečo W. mal osloviť ohľadom kúpy drog práve osobu, ktorá drogy vôbec ani len neužíva, nie to ich ešte predáva. Vierohodnosť svedka W. je na základe vyššie uvedeného opäť podlomená. „...v konaní bolo preukázané len to, že obžalovaný predával marihuanu C. W. a T. M.“ T. M. opakovane tvrdil, že od obžalovaného nikdy nekúpil marihuanu a táto výpoveď nebola ničím vyvrátená. Celé konanie stojí vyslovene na výpovedi svedka C. W., ktorú si prvostupňový súd osvojil a na iné dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného vôbec neprihliada. Obžalovaný namieta, že v tom trestnom konaní, nebolo začaté trestné stíhanie vo veci zo dňa 11.2.2015 pod ČVS:KRP-20/1-VYS-P0-2015, ktoré bolo podkladem pre vznesenie obvinenia pre obžalovaného. V zmysle uvedeného uznesenia o vznesení obvinenia sa mal obžalovaný dopúšťať uvedeného trestného činu dlhší čas. Do zadržania C. W., T. M. a spol. dňa 13.6.2020, orgány činné

v trestnom konaní neregistrovali osobu obžalovaného ani ako „podozrivého“. Odvolací súd by sa mal vyjadriť k otázke absencie začatia trestného stíhania vo veci. V tomto konaní malo uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 11.11.2015 účinky začatia trestného stíhania a teda všetky dôkazy zadovážené v inom trestnom konaní pred vznesením obvinenia zo dňa 11.11.2015 nemôžu byť zároveň použité ako dôkaz v tomto trestnom konaní. V prípade použitia takýchto dôkazov by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo by zároveň mohlo byť dovolacím dôvodom pre nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov, ktoré mali negatívny dopad na práva obvineného. Nakoľko sa prvostupňový súd v rozhodujúcej miere opiera o tieto nezákonné dôkazy, jednoznačne dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces obžalovaného. Pri ukladaní trestu prvostupňový súd si subjektívne odôvodnil okolnosti, ktoré majú svedčiť v neprospech obžalovaného, bez toho, že by tieto názory oprel o dôkazy. „Pri ukladaní trestu zohľadnil súd na jednej strane doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, ktorá svedčí v jeho prospech, ale na druhej strane prihliadol na zisťný (finančný) motív, ktorý svedčí v jeho neprospech.“ Obžalovaný je riadne zamestnaný, pracoval v stávkovej kancelárii, nemal finančné problémy, preto nie je zrejme na základe čoho tu prvostupňový súd videl finančný motív. „V rámci dokazovania nebolo preukázané, že by samotný obžalovaný bol v čase spáchania skutku pravidelným konzumentom omamných látok a teda žeby tieto látky zadovážoval prioritne pre seba a až následne ich predával ďalším osobám - spolukonzumentom, ale zjavne ich predával za účelom zlepšenia finančnej situácie.“ Dokazovaním nebolo preukázané, že by bol obžalovaný užívateľom omamných a psychotropných látok, práve naopak bolo preukázané, že vôbec omamné a psychotropné látky neužíva, obžalovaný mal tieto látky zadovážovať a predávať ďalším osobám - spolukonzumentom (obžalovaný nerozumie prečo prvostupňový súd použil ako názov ďalších osôb termín „spolukonzumenti“ keď bolo práve naopak preukázané, že obžalovaný nie je konzumentom omamných a psychotropných látok). Taktiež nie je zrejme, na základe čoho si súd odôvodnil potrebu zlepšenia finančnej situácie obžalovaného, ktorú si mal zlepšiť predajom omamných látok. Je vyslovene úsmevné uloženie obmedzenia spočívajúce v zákaze užívania omamných a psychotropných látok. Bolo preukázané, že obžalovaný nie je a ani nebol konzumentom omamných a psychotropných látok, tak nie je jasný dôvod uloženia tohto obmedzenia. Ako posledné uložil prvostupňový súd obmedzenie týkajúce sa zákazu styku s osobami C. W. a T. M. z dôvodu: pretože obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil tak, že omamné látky predával C. W. a T. M., na posilnenie účelu trestu uložil súd obžalovanému aj obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s vyššie menovanými osobami, ktoré vystupovali aj ako spoluobvinení obžalovaného v rámci spoločne vedeného trestného konania. „V priebehu celého trestného konania nebolo preukázané, že by obžalovaný aspoň raz predal marihuanu T. M., ten práve naopak uvádza, že od obžalovaného drogu nikdy nekúpil. Jediný dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaného, na ktorom je aj postavený odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu je výpoveď C. W.. C. W., ktorý bol stíhaný za obzvlášť závažný zločin ako spoluobvinený v danom trestnom konaní, a ako bolo preukázané, s drogami obchodoval minimálne od decembra 2014, avšak nie s obžalovaným. Naproti tomu, že okrem výpovede C. W., žiaden ďalší dôkaz nepodporuje tvrdenia C. W., práve naopak ostatné dôkazy hovoria v prospech obžalovaného, resp. s ním ani nesúvisia, prvostupňový súd rozhodol v neprospech obžalovaného. Obžalovanému je nejasné, prečo sa prvostupňový súd stotožnil s výpoveďou svedka, ktorý bol v konaní ako spoluobvinený, s omamnými a psychotropnými látkami obchodoval dlhodobejšie a až po uzavretí dohody o vine a treste, vypovedal v pozícií „kajúcnika“ aby pomohol odsúdiť iné osoby, aj keď na základe nepravdivej výpovede. Naproti tomu na výpovede svedkov, ktorí nemali žiaden vzťah k osobe obžalovaného, súd neuveril.“ V prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.“ (Judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu Žilina Jtk 11/09). Pokiaľ ide o spoluprácu páchatel'a s orgánmi činnými v trestnom konaní treba zdôrazniť, že je otázna vierohodnosť výpovede takéhoto páchatel'a, ktorý môže zásadným spôsobom klamať a výraznou mierou zatajovať, bagatelizovať či skresľovať svoj vlastný podiel na trestnej činnosti v neprospech stíhaných osôb, proti ktorým vypovedá. Ak má byť takýto dôkaz v ďalšom konaní využiteľný, musí byť z hľadiska zákonnosti, vierohodnosti a najmä aj úplnosti jeho obsahu dôkladne preverený a teda, či súvisí s danou trestnou vecou, či bude takýto dôkaz vykonateľný a dostatočne hodnoverný. ... V zásade ale nie je možné, aby dôkaz vyplývajúci zo svedeckého výsluchu osoby, ktorá vystupuje ako spolupracujúci obvinený, bol jediným dôkazom, ktorý svedčí o vine obvineného.“ (Uznesenie NSSR 4To/10/2015). „ V prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný ...nakoľko

výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka nie je jednoznačne vierohodná a pokiaľ neexistuje naprosto ucelený reťaz dôkazov, tak priamych ako nepriamych pre bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania musí súd obžalovaného oslobodiť podľa § 226 písm. a) Tr. Por.“ (Uznesenie NSSR 5To/10/2010) Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodol podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku a spod obžaloby ho oslobodil, poprípade aby napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a vrátil okresnému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po takomto preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Z. H. nie je dôvodné.

Prvostupňový súd totižto vykonal dokazovanie náležitým spôsobom. Vykonané dôkazy potom vyhodnotil v súlade so zákonom, preto správne zistil skutkový stav a to v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, preto urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine. Svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu a presvedčivo odôvodnil a preto sa odvolací súd s jeho argumentáciou hodnotenia produkovaných dôkazov stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemá dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať), dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovaného a druhu a výmere trestu tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preto upriamil pozornosť už len na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného na verejnom zasadnutí, a pritom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty (predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného a určeného druhu trestu a jeho výmery.

Najsamprv krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že obsah námietok obžalovaného prezentovaného v rámci obrany na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými produkovanými v rámci dokazovania.

Súčasne platí, že časť odvolacích námietok obžalovaného, ktorými argumentoval, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaného Z. H..

V rámci odvolacej argumentácie obžalovaný zdôraznil, že boli preukázané zásadné rozpory vo výpovediach svedka C. W. o skutočnostiach ktoré sa mali týkať - obdobia (času), kedy sa mali s obžalovaným Z. H. zoznámiť rovnako tak miesta a spôsobu zoznámenia, a to v takom rozsahu, že výpoveď svedka C. W. je do takej miery nedôveryhodná, že nie je možné o ňu oprieť výrok o vine obžalovaného.

V prvom rade je potrebné priznať, že spôsob interpretácie výpovede svedka C. W. obžalovaným skutočne potom javí známky nezrovnalostí a rozporov vo výpovediach menovaného svedka, ktoré v rámci odvolania obžalovaný maximálne podrobne a vyčerpávajúco analyzuje porovnávajúc všetky jeho vyjadrenia vo vzťahu k produkovaným dôkazom (napr. odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti), či k výpovedi svedka I. N., no predovšetkým svedka Z. S., ktorý mal byť podľa výpovede svedka W. osobne prítomný - ako to interpretuje obžalovaný - pri zoznámení sa obžalovaného H. a svedka W. v bare Balkán v meste Svidník cca pol roka pred zadržaním (13.06.2015).

Oproti tomu krajský súd má za to, že tieto obžalovaným „identifikované zásadné“ rozpory (čas, miesto, spôsob a okolnosti zoznámenia sa) v tvrdeniach menovaného svedka sú v kontexte hodnotenia všetkých dostupných dôkazov v posudzovanom prípade bez významu k ustáleniu rozhodujúcich skutkových zistení, ktoré sa preniesli do skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku no predovšetkým ktoré sú podstatné pre právne posúdenie za vinu kladeného konania obžalovanému.

K vyčerpávajúcej analýze podľa obžalovaného zásadných rozporov vo výpovediach svedka W., opierajúc sa najmä o jeho prvú výpoveď na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.03.2020 (skoro päť rokov po zadržaní 13.06.2015) v konfrontácii z jeho vyjadreniami v prípravnom konaní krajský súd uvádza, že je len pochopiteľné a prirodzené, že svedok v dôsledku procesu zabúdania spojeného s plynutím času si nebude pamätať na všetky detaily prejednávanej veci, a to aj časového charakteru. Nie je možné od svedka spravodlivo požadovať, aby ním vnímanú udalosť opakovane aj s menším, či väčším časovým odstupom popisoval absolútne zhodne so všetkými detailmi. Naopak práve skutočnosť, pokiaľ by svedok absolútne opakovane zhodne aj s väčším časovým odstupom priebeh sporných udalostí popisoval zhodne, mohlo by to vzbudiť pochybnosti o pravdivosti jeho tvrdení, pretože takýto jeho prejav by bol v rozpore s prirodzeným procesom zabúdania spojeným s plynutím času.

Aj krajský súd odlišnosti vo výpovediach svedka C. W. hodnotil len ako dôsledok plynutia času a prirodzenej neschopnosti človeka zapamätať si každý jeden okamih a okolnosť pri prvom stretnutí s obžalovaným, jeho časovú postupnosť, a to aj (okrem plynutia času) v dôsledku strachu, rozrušenia, či stresu, po prvotnom obmedzení osobnej slobody, predsa len menovaný svedok bol v tom čase šestnásťročným tínedžerom s prvým perzekutívnym kontaktom s orgánmi činnými v trestnom konaní, preto v kontexte uvedeného vyznievajú aj potom nezrovnalosti a rozpory vo jeho výpovediach.

Opierajúc sa o obsah vykonaných dôkazov preto aj krajský súd rovnako ako okresný súd má za to, že výpoveď svedka C. W. je v podstatných okolnostiach rozhodných pre ustálenie skutkového stavu a jeho právneho posúdenia konzistentná bez zásadných rozporov, pričom logická štruktúra tejto výpovede je zrozumiteľne vystavaná o to v kontexte jeho vyjadrení, že osoba obžalovaného Z. H. bola tou osobou, ktorá by mohla mať k dispozícii na predaj omamné a psychotropné látky - marihuanu (svedok neuvádzal, že sa s obžalovaným skontaktoval preto, že by v jeho prostredí sa mali užívať drogy a už vôbec nie, aby ich užíval aj obžalovaný), opakovane zhodne opisuje akým spôsobom spolu komunikovali (cez telefón, prípadne prostredníctvom sociálnej siete Facebook), kde sa spravidla stretávali (pri bare Matrix v Stropkove), pričom párkrát za ním prišiel do Svidníka aj samotný obžalovaný, zväčša chodil svedok C. W. za obžalovaný sám, no niekedy aj s T. M., čo bol aj dôvod, že mal vedomosť o tom, že omamné a psychotropné látky- marihuanu mal predávať aj svedkovi T. M., pričom o ďalších osobách nevie.

K zoznámeniu sa svedka C. W. s obžalovaným Z. H. a to v prítomnosti svedka Z. S., ako to mal tvrdiť podľa obhajoby svedok W., je potrebné uviesť, že svedok C. W. ani v jednom prípade neuviedol, že pri zoznámení sa s obžalovaným Z. H. bol priamo pri nich osobne prítomný svedok Z. S., opakovane uviedol, že vtom čase s ním bol len v tom bare, no nie priamo pri zoznámení.

K tvrdeniu obžalovaného, že nebolo predsa preukázané, aby bol aj on konzumentom omamných a psychotropných látok je potrebné uviesť, že tento fakt nevylučuje, že v tom čase tieto omamné a psychotropné látky si zadovážoval a prechovával a to za účelom ich predaja iným osobám ich konzumentom - čo v prvom rade verifikujú prepisy záznamov odpočúvania telekomunikačnej prevádzky a to aj v kontexte výpovede svedka C. W..

Práve tzv. odposluchy overujú tvrdenie svedka C. W., ktoré boli vykonané aj na hlavnom pojednávaní, okrem iného aj to, že sa obžalovaný Z. H. stretával s obžalovaným T. M. a to za účelom nákupu, resp. zadováženia si omamných a psychotropných látok.

G. T. M. v posudzovanom prípade v procesnom postavení svedka ani raz nevypovedal využívajúc svoje zákonné právo, no v prepisoch záznamov z odpočúvania je uvedené, že sa stretávali s obžalovaným Z. H., ale aj spoločne so svedkom C. W. a používali slovník, ktorého význam opísal vo svojej výpovedi svedok C. W.. Vysvetlil akú slovnú legendu používali na pomenovanie omamných a psychotropných látok - „Prasky/a“, Gandža, Gandžis, Ganstvo, Zbongovať sa, pomenovávali marihuana, tiež „Fiňak“ bolo pomenovanie fľaše cez ktorú sa užívala marihuana a napokon aj prezývok osôb, s ktorými sa mali stretnúť - „Hudy, Hudky, bol svedok C. W., ďalej „Ado“ bol obžalovaný, resp. „Noro“ svedok M., či aj skratky miest, v ktorých sa mali s týmito osobami stretnúť - „SP“ Stropkov, „SK“ Svidník.

Tejto časti výpovede svedka W. potom zodpovedajú aj konkrétne prečítané prepisy záznamu z telekomunikačnej prevádzky, na ktorom svedok C. W. verifikuje svoj hlas a súčasne potvrdzuje aj hlas T. M., keď spolu mali vycestovať za osobou „Ado“, ktorým mal byť obžalovaný Z. H., do „SP“ Stropkova za účelom zadováženia si omamných a psychotropných látok.

Napokon nepriehľadným faktom, pokiaľ svedok C. W. vypovedal, že drogy - marihuanu uňho zaistenú dňa 13.06.2015 si kúpil deň pred tým od obžalovaného Z. H., je skutočnosť, že marihuana zaistená u svedka T. M. pri jeho zdržaní totožného dňa 13.06.2015 vykazuje skoro totožné hodnoty priemerného THC ako marihuana zaistená u svedka W. - u svedka M. vykazuje 0,75 g priemerné THC --17,8 %, resp. 0,73g --15,1 % a svedka Leška 74 mg priemerné THC --17,7 %, resp. 0,72 --14,6 %.

Ďalej obžalovaný tvrdí, že nebolo ničím verifikované, že si mal pravidelne kupovať svedok C. W. od obžalovaného Z. H. omamné a psychotropné látky, no približne v tom čase mal svedok C. W. prostredníctvom telefónu o zadovážovaní si omamných a psychotropných látok aj pre svojich rovesníkov zo školy - pre svedka I. N., či Z. S. - kde sa mal svedok C. W. vyjadriť tak, že tieto omamné a psychotropné látky ktoré mal v tom čase k dispozícii - delil sa s nimi so svedkom N. a S., ktorý na komunikáciu s ním mal používať práve telefón registrovaný na svedka N., čo nepoprel ani svedok N. (minimálne dvakrát s ním mal od svedka W. zadovážiť marihuanu, či tiež je pravdou, že jeho telefón používal S. pri kontaktovaní W.). Napokon k hodnoteniu výpovede svedka Ing. H. G., ani uvedený svedok (z pohľadu spôsobu hodnotenia výpovedí svedka W. obžalovaným) sa nevyhol zmenám výpovede, keď najsamprv v prípravnom konaní uviedol, že keď vystúpil z auta pri obchodnom dome Tesco v Stropkove mal sa rozprávať s jemu neznámou dievčinou, preto si nevšimol čo robí obžalovaný Z. H., no na hlavnom pojednávaní už svoju výpoveď zmenil tak, že po vystúpení z auta sa mal v tom čase rozprávať s viacerými jemu neznámymi osobami v počte štyroch až piatich ľudí čo bol dôvod prečo si vôbec nevšimol kam a za kým odišiel obžalovaný Z. H. až pokiaľ sa k autu späť nevrátil.

Taktiež podľa názoru krajského súdu je nelogické očakávať od svedka Ing. H. G., aby presne opísal vo svojich výpovediach, od koho mal svedok N. M., či už v minulosti alebo inkrimovaný deň 13.06.2015, kedy mal byť zadržaný spolu sním políciou kupovať, či zadovážovať si omamné a psychotropné látky, či vôbec niečo kupoval, resp. ako by mala vyzeráť osoba, od ktorej kupoval, či kúpil omamné a psychotropné látky - keďže svojím priznaním by predsa usvedčil nielen svedka M. M. zo spáchania mu za vinu kladenej trestnej činnosti o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté (pôvodne vznesené obvinenie ako jemu tak aj svedkovi C. W. uznesením vyšetrovateľa KR PZ, Odboru kriminálnej polície Prešov zo dňa 15.06.2015 pod ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015), ale aj seba samého z cieleného a úmyselného zadovážovania si a užívania omamných látok, spolu v prítomnosti svedka T. M., čo potom aj predstavuje logickú motiváciu pre zmenu jeho výpovede - keďže nevedel na hlavnom pojednávaní zrozumiteľne vysvetliť, čo má znamenať, že sa išli spolu s M. do Stropkova s cieľom - zhuliť sa, sfajčiť sa - v prospech nie len svedka N. M., ale aj pre seba samého.

A napokon k spôsobu hodnotenia produkovaných dôkazov v rámci obrany obžalovaného prostredníctvom obhajoby, či v odvolaní tak aj v rámci vyjadrení počas prebiehajúceho hlavného pojednávania (napr. hlavné pojednávanie zo dňa 13.03.2020) kde je zjavné, že odkazoval aj na výpovede osoby T. M., ktoré nikdy v posudzovanom prípade neodznali, keďže po zákonom poučení v procesnom postavení svedka odmietol vypovedať. Opomína už spomínané rozpory vo výpovediach svedka Ing. H. G. na hlavnom pojednávaní oproti výpovediam v prípravnom konaní. A napokon pokiaľ hodnotí dôveryhodnosť výpovede svedka C. W. tak zjavne aj v konfrontácii s jeho vyjadreniami v pôvodnej

trestnej veci vedenej na Okresnom súde Svidník (pod sp. zn. 1T12/2016 kde už bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom zo dňa 24.02.2016) v procesnom postavení obvineného, resp. obžalovaného, či dokonca (čo môže krajský súd usudzovať aj napríklad z jeho vyjadrení na už spomínanom hlavnom pojednávaní 13.03.2020) na jeho výpovede v trestnej veci ďalších pôvodne spoluobvinených, okrem iného aj T. M. (bola podaná obžaloba na Okresný súd vo Svidníku doposiaľ rozhodnuté nebolo), tak pri takomto spôsobe hodnotenia dôkazov v rozpore so zákonom, interpretovať vyjadrenia tých istých osôb v rozdielnom procesnom postavení, dokonca v iných (od prejednávanej veci rozdielnych) trestných veciach, čo spôsobuje ich procesnú nepoužiteľnosť v posudzovanej veci. Pri použití tohto spôsobu hodnotenia dôkazov by bolo potom namieste prihliadať aj na vyjadrenia, napríklad svedka T. M. na č. l. 222 v procesnom postavení podozrivého zo dňa 14.06.2015 - deň po zadržaní - kde výslovne uvádza, že v dňa 13.06.2015 boli spolu s H. G. v Stropkove kúpiť si marihuanu a to od obžalovaného Z. H., od ktorého si ju mal zadovážovať aj v minulosti, kde aj Ing. H. G. v rovnakom procesnom postavení podozrivého ešte dňa 13.06.2015 (č. l. 231) rovnako uvádza, že do Stropkova išiel s T. M. za cieľom nákupu marihuany a to pri obchodnom dome Tesco v Stropkove. No ako už bolo krajským súdom opakovane uvádzané, tieto výpovede menovaných svedkov T. M., H. G. (či pôvodne aj S. W.), v procesnom postavení podozrivého, sú však v rámci dokazovania v tomto procesnom postavení nepoužiteľné a preto sa ani nemohli preniesť do dokazovania na hlavnom pojednávaní, čo potom rovnako platí aj pre argumentáciu obžalovaného v rámci obrany prostredníctvom obhajcu - o skutočnostiach a dôkazoch použiteľných pre overenie dôveryhodnosti výpovede svedka C. W.. Z pohľadu doposiaľ uvedeného vo svojom súhrne preto krajský súd má za to, že výpoveď svedka C. W. v posudzovanom prípade je výpoveďou vykonanou v súlade s procesným predpisom, je zákonným dôkazom, ktorý je možné hodnotiť po obsahovej stránke v kontexte ďalších produkovaných dôkazov v tomto konaní, ktorých zákonnosť a procesnú použiteľnosť v dokazovaní v odvolaní obžalovaný spochybňuje.

Ďalej obžalovaný namieta, že v tomto trestnom konaní, nebolo začaté trestné stíhanie vo veci zo dňa 11.2.2015 pod ČVS:KRP-20/1-VYS-PO-2015, ktoré bolo podkladom pre vznesenie obvinenia pre obžalovaného. V zmysle uvedeného uznesenia o vznesení obvinenia sa mal obžalovaný Z. H. dopúšťať uvedeného trestného činu po dlhší čas. Do zadržania C. W., T. M. a spol. dňa 13.6.2020, však orgány činné v trestnom konaní neregistrovali osobu obžalovaného Z. H. ani ako „podozrivého“. Odvolací súd by sa mal preto vyjadriť k otázke absencie začatia trestného stíhania vo veci v posudzovanej veci. V tomto konaní, ako argumentuje obžalovaný v odvolaní, malo uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 11.11.2015 vlastne aj účinky začatia trestného stíhania a teda všetky dôkazy zadovážené v inom trestnom konaní pred vznesením obvinenia zo dňa 11.11.2015 nemôžu byť zároveň použité ako dôkaz v tomto trestnom konaní, pretože sú dôkazmi získanými nezákonne.

Za tieto dôkazy, ktoré mali byť vykonané v inom trestnom konaní, v inej trestnej veci, iných páchatelov obžalovaný považuje predovšetkým dôkazy ktoré mali byť pre okresný súd rozhodujúcimi pre overenie dôveryhodnosti výpovede svedka ml. C. W. a rovnako tak pre uznanie viny obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti v posudzovanom prípade, a to doslovný prepis záznamu z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky (včítane k tomu priložených zvukových záznamov) podľa § 115 Tr. poriadku od februára až do júna 2015 medzi v tom čase monitorovanými účastníckymi stanicami ml. C. W. a T. M., ktorí boli (ešte len) podozrivými z páchania tzv. drogovej trestnej činnosti, pričom jednou z mnohých účastníckych staníc s ktorými komunikovali, bola aj stanica registrovaná na obž. Z. H.. Rovnako za takýto nezákonne získaný dôkaz vykonaný v inej trestnej veci pred vznesením obvinenia obžalovaný považoval aj záznam (správu) zo sledovania osôb a vecí podľa § 113 Tr. poriadku zo dňa 13.06.2015, osôb T. M. a Ing. H. G. v uvedený deň ešte pred ich zadržaním.

K hore prezentovanej odvolacej námietke obžalovaného krajský súd z obsahu spisu zisťuje, že v posudzovanej veci bolo začaté trestného stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku vo veci zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona uznesením vyšetrovateľa KR PZ, Odboru kriminálnej polície Prešov zo dňa 11.02.2015 pod ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015 v podstate na tom skutkom základe, že

od presne nezisteného dňa, najneskôr však do mesiaca december 2014 až doposiaľ, si páchatelia, od doposiaľ nestotožnených osôb v Prešovskom kraji, ako aj doposiaľ nestotožnených osôb v Českej republike, kupujú, zadovážujú, prípadne uvedené činnosti sprostredkujú, dovážajú, resp. si dávajú pripraviť od dodávateľov na miesta Prešovského kraja do svojej dispozície, v rôznych časových

intervaloch, zakaždým rôzne presne nezistené množstvo omamných a psychotropných látok a to predovšetkým suchý extrakt z rastlín úrodu Cannabis (konopa) a živicu s rastlín rodu Cannabis (konopa) - hašiš, ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do 1. skupiny omamných a psychotropných látok, ako aj ďalšie doposiaľ nestotožnené omamné a psychotropné látky, ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do jednotlivých skupín omamných a psychotropných látok, tieto omamné a psychotropné látky prechovávajú na rôznych doposiaľ nezistených miestach, sčasti za účelom pre vlastnú potrebu a konzumáciu a sčasti ich za odplatu alebo na výmenu poskytujú iným odberateľom za účelom ich ďalšej distribúcie konečným užívateľom alebo ich sami za odplatu distribuujú presne nezistenému počtu, najmenej však piatim konečným odberateľom na území Prešovského kraja, najmä v okresoch Svidník a Stropkov.

Opierajúc sa o znenie skutkového deja opísaného v označenom uznesení o začatí trestného stíhania zo dňa 11.02.2015 je zrejmé, že opis skutku v posudzovanom prípade už v tomto úvodnom štádiu spĺňal základné rámce jeho vecnej a časopriestorovej nezameniteľnosti s iným skutkom z pohľadu naplnenia objektívnej stránky konania (možného do budúcnosti stotožneného páchatel'a skutku) a to nie len základnej skutkovej podstaty zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, ale aj predpokladaného kvalifikačného znaku, zadovážovaním, či predajom omamných a psychotropných látok viacerým osobám (aspoň trom).

Je tiež zrejмый opis konania budúceho/ich doposiaľ konkrétne nestotožneného/ných páchatel'ov - s rámcovým zameraním približného času - obdobia, približne miesta, spôsobu a okolností za ktorých sa majú dopúšťať protiprávneho konania :

„od presne nezisteného dňa, najneskôr však do mesiaca december 2014 až doposiaľ, si páchatelia, od doposiaľ nestotožnených osôb v Prešovskom kraji, ako aj doposiaľ nestotožnených osôb v Českej republike, kupujú, zadovážujú, prípadne uvedené činnosti sprostredkujú, dovážajú, resp. si dávajú pripraviť od dodávateľov na miesta Prešovského kraja do svojej dispozície, v rôznych časových intervaloch, zakaždým rôzne presne nezistené množstvo omamných a psychotropných látok a to predovšetkým suchý extrakt z rastlín úrodu Cannabis (konopa) a živicu s rastlín rodu Cannabis (konopa) - hašiš ..... a tieto omamné a psychotropné látky prechovávajú na rôznych doposiaľ nezistených miestach, sčasti za účelom pre vlastnú potrebu a konzumáciu a sčasti ich za odplatu alebo na výmenu poskytujú iným odberateľom za účelom ich ďalšej distribúcie konečným užívateľom alebo ich sami za odplatu distribuujú presne nezistenému počtu, najmenej však piatim konečným odberateľom na území Prešovského kraja, najmä v okresoch Svidník a Stropkov.

V kontexte hodnotenej odvolacej námietky obžalovaného z obsahu trestného spisu krajský súd ďalej zisťuje, že tzv. odposluchy - odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky bolo v posudzovanej veci realizované a to na podklade príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydaných vecne a miestne príslušným Okresným súdom Prešov pod sp.zn. OS-PO-V- 38 - 1/2015, Ntt 33/2015 zo dňa 18.02.2015, a taktiež pod sp.zn. OS-PO-V- 61 - 1/2015, Ntt 50/2015 zo dňa 26.03.2015 z dôvodov, postupom, na čas a vo forme zodpovedajúcej ust. § 115 ods. 1,2,3 Tr. poriadku.

Ako je teda zrejмый odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky bol realizovaný až po začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku vo veci zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona už uvádzaným uznesením vyšetrovateľa KR PZ, Odboru kriminálnej polície Prešov zo dňa 11.02.2015 pod ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015.

V tejto súvislosti krajský súd zvyrazňuje, že po začatí trestného stíhania vo veci nie je totižto vylúčený ani predpoklad spáchania konkrétneho činu v budúcnosti, resp. zameranie rámcového podozrenia do budúcnosti na čo môže byť použitý napr. agent, odpočúvanie, sledovanie, obrazovo-zvukové záznamy a pod.)

A aj na základe skutočností zistených z tzv. odpočúvania a okrem iného aj z výsledkov z neho plynúcich (včítane záznamu zo sledovania osôb dňa 13.06.2015 - T. M. a Ing. H. G. podľa § 113 Tr. poriadku, ktoré bolo vykonané v súlade s procesným predpisom podľa § 113 ods. 1, 2 Tr. poriadku na podklade príkazu vo veci konajúceho prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove pod číslom konania : I KO-V-66-1/2015-PO zo dňa 26.03.2015) bolo potom uznesením vyšetrovateľa KR PZ, Odboru kriminálnej polície Prešov zo dňa 15.06.2015 pod ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015 vznesené obvinenie okrem iného aj T. M. a C. W. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. j/ Tr. zákona.

Až dodatočne po overení skutočností plynúcich z odpočúvania (včítane záznamu zo sledovania osôb dňa 13.06.2015 - T. M. a Ing. H. G.) a to aj výpoveďou C. W. a pôvodne v procesnom postavení podozrivých aj T. M. a S. W. bolo uznesením vyšetrovateľa KR PZ, Odboru kriminálnej polície Prešov zo dňa 11.11.2015 pod ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015 vznesené obvinenie obžalovanému Z. H. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. j/ Tr. zákona - stále teda pod tým istým číslom vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015 v tom istom trestnom konaní v tej istej trestnej veci a tých istých páchatel'ov (okrem iného aj T. M. a ml. C. W. a to na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa, najneskôr od mesiaca december 2014, na území okresov Svidník a Stropkov a inde, si zadovažoval omamné a psychotropné látky a to od S. W. - pervitín, ktorý je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do 2. skupiny psychotropných látok obsahujúci metamfetamín, ako aj doposiaľ nezisteným spôsobom si zadovažoval rastliny konope /Cannabis/, ktoré sú podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do 1. skupiny omamných látok obsahujúce účinnú látku tetrahydrokanabinol /THC/, ktoré následne prechovával na doposiaľ nezistených miestach v Stropkove a Svidníku, predovšetkým v mieste trvalého bydliska, ako aj inde, ktoré sám užíval a časť z nich ďalej predával viacerým vopred dohodnutým odberateľom predovšetkým C. W. a T. M., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám,

pričom dňa 13.06.2015 v čase okolo 20.30 hod. v Stropkove pri obchodnom dome Tesco predal T. M. za sumu 20,- eur dve papierové skladačky, ktoré podľa záverov znaleckého posudku KEU PZ Košice pod ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2176 obsahovali vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) - jedna o celkovej hmotnosti 0,75 g s priemerným 17,8 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť od 5 do 8 obvykle jednorazových dávok drogy a druhá o celkovej hmotnosti 0,73 g s priemerným 15,1 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť od 4 do 7 obvykle jednorazových dávok drogy,

ako aj opakovane predal, naposledy dňa 12.06.2015, na nezistenom mieste C. W. rastliny konope (Cannabis), ktoré boli u menovaného zaistené dňa 13.06.2015 v plastovej uzatvorenej nádobke s červeným vrchnákom s obsahom vysušeného vrcholku rastliny konope ktorá podľa záverov znaleckého posudku KEU PZ Košice pod ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2176 obsahovali vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,72 g s priemerným 14,6 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, pričom z predloženého množstva by bolo možné pripraviť od 4 do 7 obvykle jednorazových dávok drogy, ďalej zaistené v žltej plastovej krabičke, v ktorej sa nachádzala kovová násada gola kľúča s obsahom sušiny hnedozelenej farby, nezisteného množstva, ktoré podľa záverov znaleckého posudku KEU PZ Košice pod ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2176 obsahovala vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 74 g (správne 74 mg) s priemerným 17,7 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, pričom z predloženého množstva by bolo možné pripraviť jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, ako aj v plastovej krabičke z nápisom „ Puncture repairs “, v ktorej sa nachádzala sušina zelenohnedej farby nezisteného množstva, ktorá podľa záverov znaleckého posudku KEU PZ Košice pod ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2176 obsahovala vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 1,57 g s priemerným 7,0 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť od 4 do 11 obvykle jednorazových dávok drogy.

Hore opísaný postup orgánov činných v trestnom konaní po začatí trestného stíhania teda vytvoril bez rozumných pochybností v súlade s postupom predpokladaným procesným predpisom a teda zákonným spôsobom potom podklad pre skutkový, právny a personálny záver - pre vznesenie obvinenia Z. H. podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku pre hore označenú stíhanú trestnú činnosť.

Súčasne potom pri konfrontácii opisu skutkového deja v už označenom uznesení o začatí trestného stíhania vo veci zo dňa 11.02.2015 a opisu skutkového deja v rovnako už označenom uznesení o vznesení obvinenia Z. H. zo dňa 11.11.2015 krajský súd bez rozumných pochybností zisťuje, že základné rámce vecnej a časopriestorovej nezameniteľnosti s iným skutkom z pohľadu naplnenia objektívnej stránky konania základnej skutkovej podstaty stíhanej trestnej činnosti opísanej v uznesení o vznesení obvinenia žiadnym spôsobom porušené neboli a nevymyká sa (opis skutkových zistení)) zásadám pre hodnotenie zachovania totožnosti skutku, keďže sa v tom čase obvinenému Z. H. kládlo za vinu, že mal okrem konkrétne od osoby S. W., od presne nezistených osôb si zadovážovať doposiaľ nezisteným spôsobom tam opísané omamné a psychotropné latky ktoré následne prechovával na doposiaľ nezistených miestach v Stropkove a Svidníku, predovšetkým v mieste trvalého bydliska, ako aj inde, ktoré sám užíval a časť z nich ďalej predával viacerým vopred dohodnutým odberateľom predovšetkým C. W. a T. M., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, z následnou konkretizáciou omamných a psychotropných látok, ktoré mal predat', resp. zadovážiť T. M. a ml. C. W. tak, ako sa mu to kladie za vinu aj v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku v posudzovanom prípade. (k doposiaľ uvedenému pozri primerane Zjednocujúce stanovisko NS SR publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 33/2019)

Napokon až následne je trestná vec Z. H. v procesnom postavení obvineného bola podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku uznesením vyšetrovateľa KR PZ, Odboru kriminálnej polície Prešov zo dňa 12.11.2015 pod ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015 vylúčená (ešte v prípravnom konaní, nie v konaní pred súdom) zo spoločného konania trestných vecí okrem iného aj pôvodne (vlastne) spoluobvinených T. M. a ml. C. W. na samostatné konanie s tým, že bude následne vedené pod ČVS : KRP - 104/1-VYS-PO-2015.

Za danej dôkaznej situácie preto neobstojí tvrdenie obžalovaného, že ním namietané dôkazy prepis záznamu zo sledovania osôb a dôkaz prepisu záznamu „odpočutých“ hovorov, boli vykonané v inom trestnom konaní, nesúvisiacom s prejednáványm prípadom, čo má za následok ich procesnú nespôsobilosť pre použitie v tomto dokazovaní, a už vôbec, aby bolo potrebné pre uskutočnenie týchto dôkazov ešte v čase ich realizácie, či už na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej činnosti, alebo sledovania osôb a vecí vydať samostatne nové príkazy podľa §§ 113, 115 Tr. poriadku. (pozri primerane Zjednocujúce stanovisko NS SR publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 22/2020)

Taktiež k nevypočutiu operatívnych pracovníkov kriminálnej polície, ktorí mali aktívne realizovať sledovanie osôb, konkrétne svedka T. M. a svedka Ing. H. G. dňa 13.06.2015, čo má mať za následok zásadné spochybnenie obsahu skutočností zistených pri sledovaní týchto osôb krajský súd z obsahu spisu zistil, že tento dôkaz (ako už bolo skôr uvedené) bol vykonaný v súlade s procesným predpisom podľa § 113 ods. 1, 2 Tr. poriadku na podklade príkazu vo veci konajúceho prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove pod číslom konania : I KO-V-66-1/2015-PO zo dňa 26.03.2015, až po začatí trestného stíhania vo veci zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona uznesením vyšetrovateľa KR PZ, Odboru kriminálnej polície Prešov zo dňa 11.02.2015 pod ČVS: KRP-20/1-VYS-PO-2015.

Súčasne v ust. § 113 ods. 8 Tr. poriadku upravuje procesný predpis postup s odkazom na ust. § 115 ods. 6 Tr. poriadku ako sa má na hlavnom pojednávaní takýto dôkaz vykonať, a to prečítaním písomne vyhotoveného záznamu (správy) z vykonaného sledovania osôb a vecí, pričom z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.05.2020 je zrejmé, že takýmto spôsobom na hlavnom pojednávaní vykonaný aj bol.

Súčasne zo znenia dotknutých ustanovení Trestného poriadku (§ 113 ods. 8 Tr. poriadku, no najmä § 115 ods. 6 Tr. poriadku) predsa nevyplýva, aby overenie obsahu skutočností zistených pri sledovaní osôb podľa § 113 ods. 1 Tr. poriadku prenesených do písomného záznamu vyhotoveného príslušníkmi PZ toto sledovanie realizujúcimi podliehalo - a tým aj overenie zákonnosti tohto dôkazu - pri jeho vykonaní

na hlavnom pojednávaní vypočutím osôb, príslušníkov PZ, ktorí toto sledovanie osobne vykonali. Inak v prípade existencií pochybností o hodnovernosti tohto záznamu, by bolo povinnosťou procesného sudu jeho objektívnosť (nestrannosť) overiť. Po vykonaní tohto dôkazu ako už bolo skôr uvádzané na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2020 žiadna zo strán v konaní, a teda ani obžalovaný prostredníctvom obhajoby, však hodnovernosť tejto správy po jej prečítaní nespochybnila, a učinila tak až následne v odvolacích námietkach.

Opierajúc sa o doposiaľ uvedené má krajský súd za to, že obhajobou napadaná nezákonnosť dôkazu - správy (záznamu) zo sledovania osôb a vecí podľa § 113 Tr. poriadku, konkrétne osôb svedkov T. M. a V. H. G. vykonaného dňa 13.06.2015 neobstojí, nakoľko je procesne spôsobilým dôkazom, ktorý sa zákonným spôsobom preniesol aj do dokazovania na hlavnom pojednávaní a na ktorý je možné pri ustálení skutkových zistení prihliadať.

K argumentácii obžalovaného, že orgány činné v trestnom konaní monitorovali číslo T. M., ktorý preukázateľne volal na číslo, ktoré je registrované na obžalovaného Z. H., avšak nebola vykonaná hlasová vzorka alebo znalecký posudok, že osoba, ktorá telefonuje so sledovanými, alebo odpočúvanými osobami je Z. H. a nakoľko, monitorované číslo volalo na inú účastnícku telefónnu stanicu konkrétne obžalovaného, bez toho aby bol vydaný nový príkaz na monitorovanie daného účastníckeho čísla, ktoré malo byť registrované na obžalovaného, nemôže byť tento záznam telekomunikačnej činnosti použitý v tomto konaní ako dôkaz.

Ani toto tvrdenie obžalovaného nie je dôvodné, opäť Trestný poriadok predsa upravuje procesný postup tzv. nasadenia ITP a následne použitia tohto záznamu (jeho prepisu) ako dôkazu na hlavnom pojednávaní, čo ako už bolo skôr opísané a zvýraznené aj bolo vykonané v súlade s procesným predpisom - teda po začatí trestného stíhania dňa 11.02.2015 bolo na návrh prokurátora príkazom súdu zo dňa 18.02.2015 a 26.03.2015 povolené odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky konkrétnych účastníckych staníc, ktoré mali v tom čase podľa vlastných výpovedí používať svedok C. W. a T. M. z ktorého bol vyhotovený riadne prepis, ktorý zase bol na hlavnom pojednávaní riadne prečítaný a v prípadoch, kedy vznikla potreba aj overením jeho zvukovým ekvivalentom - prehratím zvukového záznamu zodpovedajúceho prepisu.

Krajský súd má zato, že postup okresného súdu posudzovanom prípade zodpovedá procesnému predpisu konkrétne ust. § 115 ods. 6 Tr. poriadku. Pokiaľ práve cieľom nasadenia tzv. ITP bolo monitorovať osoby podozrivé z páchania sledovanej trestnej činnosti a z jeho obsahu potom vyvodiť závery podstatné, či ide o trestnoprávne relevantný čin a v akom rozsahu - a pokiaľ nebolo pochyb o tom, že telefónne číslo (nemonitorované) ktoré malo patriť (býť registrované) obžalovanému Z. H., ktoré v tom čase užíval a už aj z obsahu prepisu záznamov je zrejmé, že monitorované stanice komunikujú s osobou Z. H., a v tomto kontexte a význame komunikuje aj obžalovaný Z. H. s nimi - a pokiaľ nebolo dokázané, (nebol produkovaný dôkaz) a to aj práve z obsahu prepisu týchto záznamov, že v tom čase aj iná osoba mala používať telefónne číslo obžalovaného Z. H. - bez rozumných pochybností potom nebol spochybnený ani obsah jeho telefonickej komunikácie tak, ako bola zaznamenaná teda prepisu záznamu tejto komunikácie medzi svedkom C. W. a T. M..

Ako už bolo skôr vysvetlené pokiaľ aj tieto skutočnosti, okrem iných, získané z tohto dôkazného prostriedku boli podkladom pre vznesenie obvinenia T. M. a ml. C. W. pre už uvádzanú trestnú činnosť a následne po ich verifikácii výpoveďami menovaných svedkov vyplynulo aj dôvodné podozrenie voči obžalovanému Z. H. zo spáchania protiprávneho konania, ktoré je predmetom tohto dokazovania boli to preto zákonne získané dôkazy v tom istom (totožnom) práve prebiehajúcom trestnom konaní, ktoré bolo možné použiť pre vznesenie obvinenia Z. H. a následne ich aj riadne preniesť do dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Za danej dôkaznej situácie, by opätovné vydávanie príkazu súdom na monitorovanie tzv. odposluchmi aj účastníckej stanice ktorú mal podľa vlastného vyjadrenia v tom čase používať Z. H. pri komunikácii z T. M. a C. W., potom čo obsah ich komunikácie bol riadne zdokumentovaný, preto považuje krajský súd za úkon nadbytočný (duplicitný). Inak povedané v posudzovanom prípade z vyššie uvedeného niet žiadnych pochybností o tom, že príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Tr. poriadku bol vydaný (a odpočúvanie bolo teda realizované) v tej istej trestnej veci, a to konkrétne vo

veci týkajúcej sa podozrenia z páchania tzv. drogovej trestnej činnosti bližšie ešte v tom čase konkrétne neurčených osôb (a ak tak len v rovine podozrenia).

Na druhej strane ak by aj mal podľa argumentácie obžalovaného platiť opak, skutočnosti získané zo zákonne vykonaných dôkazov - tzv. odposluchov pri monitorovaní účastníckych staníc T. M. a C. W. sú predsa použiteľné podľa § 115 ods. 7 Tr. poriadku aj pre trestné stíhanie obžalovaného Z. H., keďže ako už bolo skôr hore vysvetlené a zdôraznené, aj následne zdokumentovaná trestná činnosť obžalovaného bola predsa zahrnutá do vecne a časopriestorovo vymedzeného skutkového deja, pre ktorý bolo v posudzovanej veci začaté trestné stíhanie dňa 11.02.2015, a z tohto dôvodu hore uvádzanú argumentáciu obžalovaného považuje krajský súd za nedôvodnú. (pozri tiež primerane Zjednocujúce stanovisko NS SR publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 22/2020)

Za danej situácie a vykonaného dokazovania má krajský súd bez rozumných pochybností za to, že skutok sa stal, je trestným činom a že páchatelom tohto skutku je obžalovaný Z. H..

Hore opísaným postupom si okresný súd teda splnil povinnosť vykonané dôkazy vyhodnotiť jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, v celom ich súhrne (úplne) v súlade s pravidlami stanovenými pri hodnotení dôkazov bez toho, aby hodnotil dôkazy produkované len v neprospech obžalovaného, ako to v rámci dokazovania namietal samotný obžalovaný.

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu teda vyplýva presvedčivý vzťah medzi ustáleným skutkovým zistením a jeho úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

Správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia, ak súd prvého stupňa konanie obžalovaného Z. H. právne posúdil ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona, a k tomu krajský súd len zvýrazňuje okresným súdom prednesenú komparáciu znenia posudzovaných ustanovení Trestného zákona s ustálenými skutkovými zisteniami, ktoré si v celom rozsahu krajský súd osvojil a odkazuje na nich.

Súčasne z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o druhu o výmere trestu v posudzovanom prípade. Okresný súd tiež správne, v čase vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku, ustálil existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 36 písm. j/, § 37 Tr. zákona - v prospech poľahčujúcich okolností, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) a v nadväznosti na to tiež v súlade s Trestným zákonom (§ 38 ods. 2, 3 Tr. zákona) u obžalovaného určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom určil druh a výmeru trestu v zmysle základných hľadísk a kritérií (§ 34 ods.1, ods. 4 Tr. zákona) rozhodných pre naplnenie účelu trestu zohľadňujúc pri tom aj pravidlo (ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona), že trest má postihovať len páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd potom po zohľadnení všetkých uvádzaných hľadísk a kritérií, podľa názoru krajského súdu, určil správny druh trestu ako trest odňatia slobody, pričom trest uložený vo výmere 3 (troch) rokov s podmieňacím odkladom na skúšobnú dobu v trvaní rovnako 3 (troch) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe, je podľa krajského súdu, trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu, a preto tento trest je primeraný a zodpovedajúci naplneniu individuálnej ako aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu.

Rovnako za zákonný postup okresného súdu, zodpovedajúci posilneniu dosiahnutia účelu trestu ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie považuje krajský súd súčasné uloženie obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a zákaze stretávania sa s osobami - spoluobvinenými a to T. M., a C. W., kde potreba pre uloženie týchto obmedzení bez rozumných pochybností vyplýva z kontextu trestnej činnosti zo spáchania ktorej bol obžalovaný Z. H. uznaný vinným a bol mu ukladaný označený druh trestu.

Keďže krajský súd nezistil dôvody pre zmenu odvolaním napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného Adriána Bodnára, preto z hore uvádzaných dôvodov ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.